

Nhớ 30 năm Trần Văn Bá

Nguyễn Thành Hương

một ngày mùa đông lạnh giá
nơi xứ người,
tôi nghe anh gục ngã,
viên đạn cường quyền xuyên thấu thân anh
như vinh quang đi đôi với nhục hình
như mặt trời và bóng tối ngàn năm hiện hữu.
anh : tượng trưng cho trí thức phương Tây!
Paris đã một thời ấp ủ,
mùa đông sông Seine bao nhiêu năm dài
đã nhỏ vào lòng anh giọt nước mắt quê hương nín lặng,

và tuyết Nanterre thấm vào tim anh
lời kêu than của dân tộc điêu linh ...
nhớ tới anh,
chàng tổng hội, dáng thư sinh,
đã một thời, hội hè, đình đám,
bè bạn huyền thiên, thâu đêm suốt sáng,
rót rượu nửa đi, tình bằng hữu thênh thang,
cạn bao nhiêu chai cho đủ trũng phùng tao ngộ?
nhớ tới anh,
nơi góc tối cuộc đời thâm trầm phong độ
hay dưới ánh mặt trời vương đạo quang minh,
bớt đỏ hiên ngang trên mặt,
nụ cười trầm tĩnh bên môi,
như dòng nước Cửu Long im lìm,
Cửu Long nơi anh chào đời, mạch tim nước Việt,
nơi anh hấp thụ hồn thiêng sông núi
nơi dưỡng nuôi khí phách của hiền nhân
nơi cho anh phong cách âm thầm
nhưng dũng mãnh của cội tùng không sợ bão.
nhớ tới anh,
hình ảnh chàng thanh niên nước Việt
ôm gương tráng sĩ
trên suốt quãng hành trình mài miệt núi sông
anh về với Mẹ
anh về với Cha
nợ ân tình anh chưa trả xong
mà giang sơn cẩm tú đã xót thương nhỏ lệ.
30 năm, đã 30 năm,
anh hiên ngang đem mặt trời vào bóng tối
mặt trời của quê hương lấp lánh ánh Cửu Long
mặt trời của những khát vọng âm thầm
đã đưa anh về nằm sâu đất mẹ.
và bên này trời Tây lặng lẽ,
bạn bè sẽ viết tên anh trên những phiến đá xanh
phiến đá của tình tự non sông
ghi khắc mãi trong tim những người con nước Việt.

Nguyễn Thành Hương

Bruxelles 2015 - nhớ 30 năm Trần Văn Bá